

Dosar nr. _____

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, COMERCIALĂ
ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. _____

Ședința publică de la _____

Completul compus din:

PREȘEDINTE: _____

GREFIER: _____

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta _____ cu sediul în comuna _____ jud. Tulcea în contradictoriu cu pârâtul D.G.F.P. Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, având ca obiect anulare act administrativ-fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de _____ 2010, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la _____ 2010, apoi la această dată.

TRIBUNALUL,

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată la nr. _____ 10, _____ Tulcea a contestat decizia nr. _____ și decizia de impunere nr. _____, emise de către D.G.F.P. Tulcea, solicitând anularea lor ca nelegale și netemeinice, ca și suspendarea executării deciziei de impunere nr. _____, până la soluționarea litigiului.

În motivare, reclamanta arată că, în urma inspecției fiscale parțiale a fost întocmit raportul de inspecție fiscală nr. _____ 2009 și decizia de impunere nr. _____ 2009, prin care s-a stabilit în sarcina sa obligații fiscale în cuantum de _____ lei, reprezentând impozit pe profit – _____ lei, majorări de întârziere impozit pe profit – _____ lei, T.V.A. – _____ lei și majorări T.V.A. – _____ lei, ce au fost contestate, însă prin decizia nr. _____ din _____ 2009, s-a respins această contestație, fără a se analiza obiectiv motivele invocate.

Se mai subliniază că T.V.A. și majorările aferente au fost calculate prin neacceptarea la deducere, respectiv prin diminuarea T.V.A. deductibilă cu valoarea aferentă operațiunilor de închiriere ce au avut la bază contractul de închiriere nr. _____, încheiat cu _____ Tulcea, în calitate de proprietar, pentru spațiul comercial – _____ situat în Tulcea, strada _____, ca urmare a nedepunerii în termen de 90 de zile de la data aderării a notificării privind opțiunea de taxare a

Reclamanta învederează că, raportat la T.V.A. – înscrisă în facturile fiscale emise de proprietar, s-a procedat la taxarea operațiunilor de închiriere începând cu anul 2009 și această taxare a fost acceptată în mod tacit începând cu anul 2009, conform art. 141 alin. 2 lit. k din Legea nr. 571/2003, opțiunea fiind aplicabilă de la data înscrisă în notificarea depusă la organele de inspecție fiscală, condiții în care depunerea de către proprietarul spațiului a notificărilor nr. 2009, nr. 2009 și nr. 2009 nu poate anula opțiunea de taxare a operațiunilor, fiind realizată doar în scop de informare, astfel că era îndreptățită la deducerea T.V.A.

In drept, s-au invocat dispozițiile art. 218 din O.G. nr. 92/2003.

In dovedirea cererii, reclamanta a anexat la dosar, în copie, decizia nr. [redacted], decizia de impunere nr. [redacted] 2009, raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] 2009, contract de închiriere nr. [redacted], cu actele adiționale, notificările din 17.11.2009 și alte înscrisuri, solicitând și efectuarea unei expertize contabile.

In apărare, D.G.F.P. Tulcea a formulat întâmpinare.

Prin Sentința civilă nr. [redacted] 2010 s-a respins cererea de suspendare a executării deciziei de impunere nr. [redacted], ca nefondată.

Examinând cauza, în raport cu probele administrate, instanța reține că, prin raportul de inspecție fiscală parțială nr. [redacted] din [redacted], întocmit în urma efectuării controlului de către D.G.F.P. Tulcea, s-a constatat că pentru perioada [redacted] 2006, societatea reclamantă, deși a dedus T.V.A. din facturile fiscale emise de către proprietarul spațiului deținut în baza contractului de închiriere nr. [redacted] nu a depus notificările prevăzute de art. 141 alin.2 lit. k și art. 141 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 decât la [redacted], deși era obligată să depună notificările la organul fiscal teritorial în termen de 90 zile de la data aderării, [redacted], nerespectându-se prevederile pct. 42 alin. 3 și 6 din H.G. nr. 44/2004 și pct. 38 alin. 6 din același act normativ.

A mai rezultat din verificări că agentul economic, în perioada [redacted], era obligat să depună notificarea la organul fiscal teritorial, iar opțiunea trebuia aplicată de la data depunerii notificării sau de la o dată ulterioară, înscrisă în aceasta, conform pct. 38 alin. 3 din H.G. nr. 44/2004, iar notificările au fost comunicate abia la [redacted].

S-a concluzionat că, urmare a nerespectării obligațiilor impuse de lege, societatea supusă verificării datorează T.V.A. în sumă de [redacted] lei, la care s-au calculat majorări și penalități de întârziere în cuantum de [redacted] lei.

In baza raportului de inspectie fiscală, a fost emisă decizia de impunere nr. 2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Impotriva raportului de inspecție fiscală și deciziei de impunere s-a promovat contestație de către reclamantă, ce a fost respinsă prin decizia nr. emisă de D.G.F.P. Tulcea, cu argumentele cuprinse și în actele de control întocmite anterior.

Din verificarea succesiunii în timp a actelor normative ce au reglementat deducerea taxei pe valoarea adăugată, raportat la perioada supusă controlului, rezultă că înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 571/2003 (1 ianuarie 2004) T.V.A.-ul era reglementat de Legea nr. 345/2002 ce, în art. 9 alin. 2 lit. o stipula că arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile este scutită de T.V.A., iar ulterior, în modificările aduse Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002, prin H.G. nr. 348/2003, în art. 22¹⁾ alin. 4, s-a prevăzut că persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de T.V.A., care au continuat după data de 1 martie 2003 regimul de taxare pentru contractele în derulare, se consideră că au optat tacit pentru regimul de taxare al operațiunilor de natura celor prevăzute la art. 9 alin. 2) lit. o) din lege.

Prin urmare, înainte și după 1 ianuarie 2003, societatea intra în regimul de taxare prin opțiune tacită, facturile emise de proprietar fiind întocmite cu T.V.A. 19%.

Conform art. 141 alin. 2 lit. k) din Legea nr. 571/2003 (Codul fiscal), intrată în vigoare la 1 ianuarie 2004, închirierea bunurilor imobile este o operațiune scutită la pct. 41.3 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal, fiind stipulată posibilitatea ca orice persoană impozabilă să poată opta pentru taxarea operațiunilor, cu condiția ca, în prealabil, să se înregistreze ca plătitori de T.V.A., iar ulterior, după dobândirea acestei calități să notifice în scris organele fiscale competente (pct. 42 pct. 3 și 4).

În art. 42.6 din H.G. nr. 44/2004 este prevăzută și o excepție de la procedura instituită pentru persoanele care la data de 1 martie 2003 au optat tacit asupra taxării operațiunilor prev. la art. 9 alin. 2 lit. o) din Legea nr. 345/2002 și care pot renunța oricând la această opțiune în vederea aplicării regimului de scutire, cu condiția notificării opțiunii organelor fiscale.

Coroborând prevederile legale arătate și interpretându-le per a contrario rezultă că, după 1 ianuarie 2004, persoanele care la 1 martie 2003 optaseră tacit asupra taxării operațiunilor, continuau să aplice regimul de taxare, fără să fie obligați ca, în prealabil, să notifice organelor fiscale opțiunea lor, notificarea fiind obligatorie, în cazul lor, numai în situația renunțării la taxarea operațiunilor.

Începând cu 1 ianuarie 2007, Legea nr. 343/2006 a modificat Legea nr. 571/2003, în timp ce H.G. nr. 1861/2006 a modificat H.G. nr. 44/2004 în sensul că, la pct. 38, s-a instituit obligația notificării opțiunii de taxare, ce se va realiza fie de la data depunerii notificării, fie de la o altă dată înscrisă în notificare, inclusiv pentru persoanele impozabile care au optat tacit înainte de data aderării, și pentru care trebuia depusă notificarea menționată în termen de 90 zile de la data aderării.

Raportul de expertiză a urmărit modificările legislative intervenite în perioada analizată și a concluzionat că, întrucât pentru intervalul 1 ianuarie 2007 – 31 decembrie 2007, societatea reclamantă nu a depus notificarea impusă de reglementarea legală incidentă, T.V.A.-ul aferent facturilor emise pentru chiria achitată proprietarului imobilului închiriat nu este deductibil și respectiv că suma cu care organul fiscal a diminuat T.V.A. deductibilă în mod nejustificat este de

Incepând cu 1 ianuarie 2008, H.G. nr. 1579/2007 a permis ca notificarea pentru taxarea cu T.V.A. a operațiunilor de închiriere să poată fi depusă și pentru perioadele anterioare, urmând ca taxarea să fie valabilă de la data înscrisă în notificare, numai că întârzierea vizată trebuie să intervină după 1 ianuarie 2008 pentru a avea efectele menționate întrucât textul de lege nu poate retroactiva, neputând fi aplicat și pentru intervalul anterior, după cum s-a invocat de către reclamantă.

Prin urmare, raportat la situația prezentată și la calculele cuprinse în raportul de expertiză întocmit în cauză se constată că, față de valoarea obligațiilor fiscale stabilite suplimentar de organul fiscal de [] lei – T.V.A. și [] lei – majorări și penalități T.V.A. (f. 84), societatea reclamantă datorează doar [] lei – T.V.A. și [] lei – majorări și penalități T.V.A., pe lângă impozitul pe profit și majorările de întârziere aferente acestuia ce nu au format obiectul contestației (fila 8), diferența determinată în plus de organul fiscal fiind de [] lei – T.V.A. și [] lei – penalități T.V.A.

Așa fiind, având în vedere argumentele expuse, instanța urmează a admite în parte contestația formulată și a anula decizia nr. [] din [] 2009, decizia de impunere nr. [] 2009 și raportul de inspecție fiscală nr. [] 2009, emise de D.G.F.P. Tulcea, pentru suma de [] lei - T.V.A. și [] lei - majorări și penalități de întârziere T.V.A.

Făcând aplicarea prevederilor art. 274 Cod proc. civ., în funcție de proporția sumei pentru care s-a dispus anularea actelor administrativ fiscale, raportat la întregul determinat de organele fiscale, se va dispune obligarea pârâtei la plata sumei de [] lei, cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite contestația formulată de reclamanta [] cu sediul în comuna [], jud. Tulcea în contradictoriu cu pârâtul D.G.F.P. Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, având ca obiect anulare act administrativ-fiscal, în parte.

Anulează decizia nr. [], decizia de impunere nr. [] 2009 și raportul de inspecție fiscală nr. [] emise de D.G.F.P.

Tulcea pentru suma de [redacted] lei reprezentând T.V.A. și respectiv suma de [redacted] lei reprezentând majorări și penalități de întârziere T.V.A..

În temeiul art. 274 Cod proc. civ.

Obligă pârâta la plata sumei de [redacted] lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, către reclamantă.

Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din [redacted] 2010.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

([redacted] Red.jud.CDA
Tehnored.DS/ex. 4